

Sygn. akt IV CNP 20/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi uczestniczki postępowania
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt II 1 Co ... /13,
w sprawie z wniosku B. J.
przy uczestnictwie A. W.
z udziałem Prokuratora Okręgowego w G.
o uznanie za skuteczny na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wyrok sądu
zagranicznego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 października 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania A. W. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 stycznia 2014 r., uznającego za prawnie skuteczny na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wyrok Sądu Wyższej Instancji Stanu Arizona dla Okręgu M. z dnia 9 sierpnia 1993 r., sygn. akt [...], rozwiązujący przez rozwód małżeństwo G. W. i A. W. zawarte w dniu 12 kwietnia 1958 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jednym z wymagań konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, a zgodnie z pkt 5 tego artykułu, jeżeli skarga wniesiona została na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji, wymaganiem takim jest również wykazanie, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy przesłanka przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jest spełniona wtedy, gdy skarżący przedstawi wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej wysokość, postać i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub ich surogaty zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (porównaj między innymi postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, nie publ., oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Natomiast wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. jest spełnione, jeżeli skarżący wykaże, że z powodu wyjątkowych okoliczności o charakterze obiektywnym, niezależnym od niego, nie mógł skorzystać ze środka zaskarżenia przysługującego mu od orzeczenia sądu pierwszej instancji, a niezgodność z prawem tego orzeczenia wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela (porównaj między innymi postanowienia z dnia 2 lutego 2006 r. I CNP

4/06, OSNC 2006/6/113, z dnia 29 listopada 2006 r. II CNP 85/06 i z dnia 9 lipca 2007 r. IV CNP 56/07, nie publ.).

Skarga uczestniczki nie spełnia powyższych wymagań.

Jako spełnienie przesłanki art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. uczestniczka wskazała, że przez wydanie zaskarżonego orzeczenia została jej wyrządzona szkoda w postaci wyłączenia jej z kręgu spadkobierców po zmarłym mężu i pozbawienia określonych środków majątkowych wchodzących w skład spadku po nim. Stwierdziła, że w wyniku wydania zaskarżonego postanowienia nie miała możliwości uzyskania bardziej szczegółowych informacji na temat składu spadku po zmarłym mężu i ma na ten temat tylko szcątkową wiedzę. Wiadomo jej natomiast, że posiadał on nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym, oszczędności co najmniej w kwocie ok. 80 000 dol. USA oraz dwa samochody.

Uczestniczka nie tylko nie określiła, nawet w sposób przybliżony, wysokości szkody, lecz także nie wskazała jej postaci ani czasu powstania, jak również związku przyczynowego z wydaniem zaskarżonego postanowienia. Nie przedstawiła też żadnych dowodów ani ich surogatów dla uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody.

Nie wykazała również, że z przyczyn obiektywnych, od siebie niezależnych nie skorzystała z przysługującego jej środka odwoławczego od zaskarżonego obecnie postanowienia, które jest postanowieniem Sądu pierwszej instancji. Było to niezbędne szczególnie wobec bezspornego faktu, że jej wniosek o przywrócenie terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia tego postanowienia, warunkujący możliwość jego zaskarżenia, został prawomocnie oddalony, gdyż nie wykazała ona, że uchybienie terminowi nastąpiło bez jej winy.

Z uwagi na to, że skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił ją na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

aj

kc

